

Sygn. akt: I C 365/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chmiest

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2017 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa G. C.

przeciwko W. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 maja 2016 r. powód G. C., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...), domagał się zasądzenia od pozwanej W. C. kwoty 920 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od dnia 11 lipca 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania pozwu podano, że w dniu 25 marca 2011 r. w K. strony zawarły umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 1.011 zł. Kwota pożyczki została przekazana pozwanej w momencie podpisania umowy. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki do dnia 11 kwietnia 2011 r. Pomimo upływu terminu płatności pożyczka nie została zwrócona. Powód podjął następnie działania windykacyjne, wezwał pozwaną do zapłaty, wezwanie okazało się jednak bezskuteczne.

W dniu 20 czerwca 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Olkuszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości wraz z kosztami procesu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniosła pozwana, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 25 marca 2011 r. została zawarta w formie pisemnej umowa pożyczki gotówkowej pomiędzy powodem, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...) a pożyczkobiorcą W. C.. Pożyczkodawca udzielił pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 1.011 złotych na okres od dnia 25 marca 2011 r. do dnia 11 kwietnia 2011 r. W. C. zobowiązała się zwrócić kwotę pożyczki wraz z należnymi odsetkami w dacie 11 kwietnia 2011 r. Zgodnie z § 6 ust. 1

umowy, niespłacenie raty pożyczki w całości lub w części w ustalonym terminie powoduje uznanie niespłaconej kwoty za zadłużenie przeterminowane. Od niespłaconego z terminie zadłużenia przeterminowanego naliczane miały być odsetki według stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

[dowód: umowa pożyczki gotówkowej k. 7]

Pozwana spłaciła wierzycielowi część pożyczonej kwoty, tj. 300 zł.

[dowód: protokół windykacyjny, k. 8]

W dniu 30 marca 2016 r. G. C. skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty należności głównej w kwocie 920 zł oraz odsetek umownych w łącznej kwocie 750,02 zł. Wezwanie to doręczono pozwanej w dniu 6 kwietnia 2016 r.

[dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia, k. 9]

Wyżej opisany stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których zgodność ze stanem rzeczywistym nie była kwestionowana przez pozwaną.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. W myśl art. 118 kc, termin przedawnienia roszczeń cywilnoprawnych wynosi lat dziesięć, a w przypadku roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W rozpoznawanym przypadku zastosowanie ma termin trzyletni, bowiem powód bezspornie prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na udzielaniu pożyczek. Skoro roszczenie powoda o zwrot pożyczonej kwoty stało się wymagalne z dniem 11 kwietnia 2011 r., trzyletni termin przedawnienia upłynął z dniem 11 kwietnia 2014 r.

Z tej przyczyny powództwo oddalono w oparciu o art. 117 § 2 kc.

SSR Michał Siemieniec